

عنوان مقاله:

امکان سنجی تحقق معاونت در جرم از طریق ترک فعل

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

نجمه مالکی بروجنی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور، ایران، بروجن.

سیدعباس جزایری - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد، ایران، شهرکرد.

خلاصه مقاله:

معاون جرم کسی است که بدون آنکه خودش در عملیات اجرایی جرم منتسب به مباشر دخالت داشته باشد، با رفتار خود عمداً وقوع جرم را تسهیل کرده یا مباشر را به ارتکاب آن برانگیخته است. برای انجام فعل مجرمانه شخص مجرم و مباشر نقش مستقیم در ارتکاب بزه دارد اما معاون جرم دخالت مستقیم در وقوع جرم ندارد بلکه به صورت غیر مستقیم در وقوع جرم دخالت میکند. طبق تبصره ماده ۱۲۶ قانون مجازات اسلامی برای تحقق معاونت در جرم، وحدت قصد و تقدم زمانی بین رفتار معاون و مرتکب جرم شرط است و فرد علاوه بر قصد ارتکاب جرم باید بداند بین فعل او و نتیجه فعل مجرمانه، رابطه سببیت وجود دارد. آنچه پس از بررسی رفتار مجرمانه در خصوص وقوع معاونت در جرم با آن مواجه می شویم، پاسخ به این پرسش است که آیا ترک فعل نیز میتواند عنصر رفتار مجرمانه در معاونت در جرم را تشکیل دهد پس از کنکاش در این زمینه، درمی یابیم که آرای حقوقدانان و فقها در این زمینه یکسان نیست. اغلب حقوقدانان و فقها عنصر رفتار مجرمانه در معاونت در جرم را تنها از طریق فعل مثبت قابل تحقق میدانند؛ اما برخی از ایشان قایل به تحقق این امر با ترک فعل نیز هستند. قانونگذار نیز با تصویب مواد متعددی در زمینه ترک فعل، معاونت از طریق ترک فعل را مورد پذیرش قرار داده است. رویه قضایی نیز در عمل این موضوع را پذیرفته است. در این زمینه باید اذعان کرد، مطرح نبودن مساله ترک فعل میان برخی از فقها را نمیتوان به معنای نپذیرفتن آن دانست؛ بنابراین هرچند تحقق معاونت در جرم در بسیاری از موارد مستلزم اعمال مثبت است، ولی این امر نمیتواند در تمام موارد صادق باشد.

کلمات کلیدی:

امکان سنجی، معاونت در جرم، ترک فعل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1150762>

